KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.12.2005
KOM(2005) 700 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning 3

1. Baggrund: Væsentlige bestemmelser i forordning (EF) nr. 1185/2003 3

2. Berørte perioder og overholdelse af nationale rapporteringskrav 4

3. Oversigt over, hvorvidt medlemsstaterne har benyttet sig af muligheden for at udstede særlige tilladelser til at fjerne hajfinner om bord 5

4. Oplysninger om udstedelsen af særlige tilladelser til at fjerne hajfinner om bord og de dermed forbundne betingelser 6

4.1. Antal særlige tilladelser og begrundelse 6

4.2. Forholdet mellem finnernes og hajkroppenes vægt 6

4.3. Dokumentation, som medlemsstaterne anser for at være fyldestgørende for overvågning af separat landing af finner og kroppe - Landinger i havne uden for EU 7

5. Kontrol og overvågning af, hvordan fartøjer med en særlig tilladelse overholder forordningen 8

6. Den internationale udvikling for så vidt angår forbud mod finning 9

7. Konklusioner 9

Bilag Modtagelse af de nationale rapporter 11

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer

Indledning

Den stærke internationale efterspørgsel efter hajfinner men ofte relativt lave hajkødsværdi og de praktiske problemer med at konservere kødet om bord har ført til en praksis, der består i at fjerne finnerne fra de hajer, der fanges af fiskerfartøjer, hvorefter resten af hajen smides over bord.

Denne praksis, der går under betegnelsen "finning", har givet anledning til bekymring både på internationalt og på EU-niveau, fordi det store indhug, der på denne måde gøres i hajbestandene, har katastrofale følger for disse bestandes bæredygtighed.

På grundlag af et forslag fra Kommissionen[1], vedtog Rådet forordning (EF) nr. 1185/2003[2] med det sigte at forbyde fjernelse af hajfinner i alle EU-farvande og, når det gælder EU-fartøjer, i andre farvande rundt om i verden. Forordningen giver dog mulighed for lovligt hajfiskeri, hvis alle dele af hajkroppene kan udnyttes.

Kommissionen forelægger denne generelle rapport om gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1185/2003 i overensstemmelse med forordningens artikel 6.

1. BAGGRUND: VÆSENTLIGE BESTEMMELSER I FORORDNING (EF) NR. 1185/2003

Den mest effektive og praktiske måde, hvorpå et forbud mod finning kan gennemføres og bifangster af hajer kan gøres mindre attraktive for fiskeriet, er at forbyde fjernelse af hajfinner om bord. Som en logisk følge heraf er det også forbudt at opbevare om bord, omlade eller lande hajfinner, der er fjernet fra hajkroppene. Dette generelle forbud er fastsat i forordningens artikel 3.

Bortset fra eventuel afskæring af hoveder og udtagning af indvolde kan det i forbindelse med visse fiskerityper i praksis være nødvendigt at fjerne hajfinnerne og at forarbejde finner og kroppe særskilt om bord, selv når kroppene beholdes om bord (f.eks. når det gælder fryseskibe, der opholder sig på havet i lange perioder). I disse tilfælde kan en medlemsstats myndigheder i henhold til forordningens artikel 4 afvige fra det generelle forbud ved at udstede en særlig tilladelse til at fjerne finnerne om bord. Udstedelsen af en særlig tilladelse er dog betinget af, at en sådan forarbejdning er behørigt begrundet, og at alle dele af hajkroppene udnyttes.

---

[1] KOM(2002) 449 endelig af 5.8.2002.

[2] Rådets forordning (EF) nr. 1185/2003 af 26.6.2003 om fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer (EUT L 167 af 4.7.2003, s. 1).

I disse tilfælde må vægten af de finner, der beholdes om bord, ikke overstige den referencevægt, der svarer til de øvrige hajdele, der opbevares om bord. Den referencevægt, der svarer til forholdet mellem vægten af finnerne og de øvrige hajdele, der opbevares om bord, fastsættes af medlemsstaterne under hensyn til fiskeritypen, forarbejdningen og oplagringen og fangstens artssammensætning. For at begrænse eventuelle overtrædelser må den teoretiske andel af finnernes vægt ikke på noget tidspunkt overstige 5 % af hajfangstens levende vægt.

For at lette gennemførelsen indeholder forordningens artikel 5 desuden en række bestemmelser om sporbarhed og krav om supplerende dokumentation vedrørende fangst, landing, omladning og salg, navnlig når hajfangsten ikke landes samlet. I sådanne tilfælde skal medlemsstaten også fastsætte, hvilken form for dokumentation, der anses for at være fyldestgørende. Kontrollen med landinger i havne uden for EU styrkes desuden ved hjælp af en ordning med forudgående meddelelse (mindst 72 timer før landing).

Endelig kræves det i artikel 6, at medlemsstaterne senest den 1. maj hvert år sender Kommissionen en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse det foregående år. Rapporten skal beskrive overvågningen af fartøjernes overholdelse af forordningens krav og skal navnlig indeholde udførlige oplysninger om antallet af særlige tilladelser, det tekniske grundlag for fastsættelsen af det teoretiske forhold mellem vægten af finner og hajkroppe samt den dokumentation, der anses for at være fyldestgørende for overvågningen af separate landinger af finner og kroppe. Efter medlemsstaternes forelæggelse af deres anden årsrapport skal Kommissionen over for Europa-Parlamentet og Rådet redegøre for, hvordan forordningen fungerer, samt for den internationale udvikling på området.

2. BERØRTE PERIODER OG OVERHOLDELSE AF NATIONALE RAPPORTERINGSKRAV

Forordning (EF) nr. 1185/2003 trådte i kraft den 2. september 2003. Den første rapport fra medlemsstaterne vedrørende gennemførelsesperioden i 2003 (som kun omfatter den sidste del af 2003) skulle indsendes senest den 1. maj 2004. Den anden årsrapport, som vedrører hele 2004 (fra og med den 1. maj 2004 for de nye medlemsstater, der er berørt af forordningen) skulle indsendes senest den 1. maj 2005.

Medlemsstaterne overholdt generelt ikke rapporteringsfristen, og Kommissionen udsendte rykkerskrivelser til de fleste fiskerimedlemsstater. Selvom forordningens anvendelsesområde er meget specifikt, og selvom de oplysninger om gennemførelsen, der skal indsendes til Kommissionen, kan affattes meget kortfattet, foregik der yderligere korrespondance med flere af medlemsstaterne, fordi Kommissionen havde brug for flere oplysninger (bilaget viser datoerne for modtagelsen af de nationale rapporter og for brevvekslingen med medlemsstaterne).

Eftersom Kommissionen i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 1185/2003 skal aflægge rapport senest den 1. januar 2006, er nærværende rapport udarbejdet på grundlag af oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt pr. 30. september 2005.

På dette tidspunkt havde 5 af medlemsstaterne (Irland, Italien, Malta, Nederlandene og Slovenien) stadig ikke indsendt rapporter for 2004. Kommissionen ventede desuden på yderligere oplysninger om visse spørgsmål fra 7 andre medlemsstater.

3. OVERSIGT OVER, HVORVIDT MEDLEMSSTATERNE HAR BENYTTET SIG AF MULIGHEDEN FOR AT UDSTEDE SÆRLIGE TILLADELSER TIL AT FJERNE HAJFINNER OM BORD

For gennemførelsesperioden i 2003 udstedte to ud af de 13 berørte medlemsstater, nemlig Tyskland og Spanien, særlige tilladelser til at fjerne hajfinner om bord. De spanske myndigheder oplyste, at de i september 2003 desuden havde sendt en meddelelse til repræsentanterne for de berørte fiskerier for at underrette dem om kravene i forordning (EF) nr. 1185/2003. Umiddelbart efter offentliggørelsen af forordningen underrettede de portugisiske myndigheder ligeledes de berørte fiskerier om nødvendigheden af at ansøge om særlige tilladelser. De portugisiske myndigheder forberedte sig ligeledes på at indføre de nødvendige administrative foranstaltninger for at kunne udstede sådanne tilladelser, men kunne i praksis ikke udstede nogen før i slutningen af 2003. Allerede i rapporten for 2003 underrettede de portugisiske myndigheder Kommissionen om, at de havde til hensigt at udstede særlige tilladelser for 2004.

Ingen af de øvrige medlemsstater udstedte særlige tilladelser til at fjerne hajfinner om bord[3]. De fleste af dem rapporterede desuden, at der ikke var behov for sådanne tilladelser, at deres nationale hajfiskeri var begrænset, eller at fiskerne lander hajerne hele. De gav ingen oplysninger om, hvorvidt der i fremtiden ville blive udstedt særlige tilladelser.

I 2004 var situationen for de 15 berørte medlemsstater sammenlignelig med situationen i 2003 bortset fra, at der i Det Forenede Kongerige blev udstedt særlige tilladelser for det år.

Hvad angår de nye medlemsstater, forelå der den 30. september 2005 ingen rapporter fra Malta og Slovenien for 2004. De polske myndigheder oplyste, at de ikke havde udstedt særlige tilladelser til at fjerne hajfinner om bord. Ifølge oplysningerne fra Cypern, Estland og Letland havde disse medlemsstater heller ikke udstedt særlige tilladelser, men Kommissionen manglede stadig at få dette bekræftet. Alle medlemsstaterne oplyste, at der enten ikke var fanget hajer, eller at hajer sædvanligvis var bifangster og blev landet hele. Litauen oplyste, at der ikke var udstedt særlige tilladelser for 2004, eftersom der var tale om et overgangsår efter tiltrædelsen. I Litauens rapport for 2004 fremgår det dog allerede, at det eneste fartøj, der fisker målrettet efter hajer, og som sædvanligvis lander sin fangst i Vigo, ville få en særlig tilladelse i 2005.

---

[3] Ifølge Italiens oplysninger for 2003 var der ikke behov for sådanne tilladelser. Der foreligger dog endnu intet svar på Kommissionens anmodning om en bekræftelse på, at der ikke blev udstedt særlige tilladelser.

4. OPLYSNINGER OM UDSTEDELSEN AF SÆRLIGE TILLADELSER TIL AT FJERNE HAJFINNER OM BORD OG DE DERMED FORBUNDNE BETINGELSER

Dette kapitel indeholder detaljerede oplysningerne fra de medlemsstater, der har gjort brug af muligheden i forordning (EF) nr. 1185/2003 for at udstede særlige tilladelser til nogle af deres fartøjer til at fjerne hajfinner om bord i 2003-2004.

4.1. Antal særlige tilladelser og begrundelse

I 2003 udstedte de tyske myndigheder særlige tilladelser til tre fartøjer på grundlag af en erklæring fra fartøjsejeren om, at det var nødvendigt at foretage forarbejdningen om bord, og at alle dele af hajen ville blive udnyttet. Ifølge oplysningerne fiskede disse fartøjer hovedsagelig i irske farvande og landede som regel deres fangster i Spanien. I rapporten for 2004 oplyste de tyske myndigheder, at de havde benyttet samme procedure i 2004 ved udstedelsen af særlige tilladelser til de samme tre fartøjer. I et senere svar på en anmodning om yderligere oplysninger meddelte de tyske myndigheder imidlertid, at der i 2004 blev udstedt særlige tilladelser til endnu to fartøjer, hvormed der i alt er udstedt fem tilladelser.

Spanien udstedte 182 særlige tilladelser i 2003, alle til langlinefartøjer med flydeline. Der blev i alt udstedt 90 tilladelser til fiskeri i spanske farvande og 86 til fiskeri i internationale farvande. Der blev desuden udstedt 6 tilladelser til fartøjer, der beskæftiger sig med forsøgsfiskeri (i afsnit VIII a, b, c og d). I 2004 blev der udstedt 198 særlige tilladelser, heraf 99 til langlinefartøjer med flydeline i spanske farvande, 91 til langlinefartøjer i internationale farvande, 1 til et oceangående langlinefartøj og 7 til fartøjer, der beskæftiger sig med forsøgsfiskeri. Der foreligger ingen oplysninger om begrundelsen for at udstede de særlige tilladelser.

Portugal udstedte ingen særlige tilladelser i 2003, men udstedte 11 i 2004 til langlinefartøjer (der fisker efter sværdfisk og pelagiske hajarter). Disse tilladelser blev udstedt på grundlag af en erklæring fra fartøjet om, at det har kapacitet til at udnytte alle hajdelene, en begrundet erklæring om, at det er nødvendigt at forarbejde hajerne om bord (af salgs- og opbevaringsårsager) samt en kontrol af, at fartøjet har den fornødne hygiejnegodkendelse til forarbejdning om bord.

I 2004 udstedte Det Forenede Kongeriges myndigheder 20 særlige tilladelser til at afvige fra det generelle forbud mod at fjerne hajfinner om bord. Rapporten indeholdt dog ingen yderligere oplysninger om dette spørgsmål, heller ikke om begrundelsen for at udstede tilladelserne.

4.2. Forholdet mellem finnernes og hajkroppenes vægt

De fire medlemsstater, der udstedte særlige tilladelser i 2003 og/eller 2004, anvendte den teoretiske maksimumssats på 5 % (finnernes vægt i forhold til hajfangstens levende vægt).

Både Spanien og Portugal fandt dog, at maksimumssatsen på 5 % af den levende vægt ikke stemte overens med virkeligheden i deres nationale fiskerier. De spanske

myndigheder henviste i deres rapport til resultaterne af en ICES-arbejdsgruppe[4] og fremførte, at der burde fastsættes forskellige satser alt efter fiskeritype. Portugal henviste til en række resultater, der var blevet forelagt på et ICCAT-møde i 2004, og som vedrørte forholdet mellem finnernes vægt og hajfangstens vægt for blåhajer fanget med langlinefartøjer i det østlige Atlanterhav (farvandene omkring Azorerne). På grundlag af disse resultater mente de, at en sats på 6,6 % ville være mere repræsentativ for det portugisiske fiskeri.

Bortset fra Portugal, som også forelagde oplysninger om den sats, der i praksis var blevet anvendt i kontroløjemed i 2003 (12 % af renset vægt), indsendte medlemsstaterne ingen andre oplysninger om forholdet mellem finnernes og hajkroppenes vægt (heller ikke om den omregningsfaktor, som myndighederne skulle anvende i praksis ved kontrollen af, om andelen af ombordværende finner og forarbejdede hajdele var i overensstemmelse med den teoretiske sats på 5 % af hajfangstens levende vægt).

Det Forenede Kongerige fandt ikke, at der var tilstrækkeligt grundlag for at ændre den maksimumssats, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1185/2003. I lyset af hajfiskeriets betydning og de nationale fartøjers metoder gav de tyske myndigheder proportionalitet og omkostningsbegrænsning som årsag til, at de ikke havde foretaget videnskabelige undersøgelser for nå frem til et teknisk grundlag for fastsættelsen af et teoretisk forhold mellem finnernes og hajkroppenes vægt.

4.3. Dokumentation, som medlemsstaterne anser for at være fyldestgørende for overvågning af separat landing af finner og kroppe - Landinger i havne uden for EU

Ved kontrol af spanske (eller andre EU-fartøjer), der foretager separate landinger i Spanien, kræves der fremlæggelse af logbøger, landings-/omladningsopgørelser, salgsdokumentation og den særlige tilladelse. Af fartøjer fra tredjelande kræver de spanske kontrolmyndigheder dokumentation i form af et fragtbrev samt al anden dokumentation vedrørende fiskeri og salg. I rapporten for 2004 nævnte de spanske myndigheder ligeledes, at der var ved at blive udarbejdet en ministeriel forordning med henblik på at oprette et særligt fangstregister for fartøjer på under 10 m, der vil kunne få udstedt en særlig tilladelse (og som ikke er undergivet de generelle logbogskrav). Den nye forordning vil også fastsætte detaljerede krav til sådanne kontroller. De årlige rapporter indeholdt ingen oplysninger om, hvor mange separate landinger af finner og kroppe, der er foretaget i de forskellige havne, sammenlignet med antallet af samlede landinger.

I rapporten for 2003 oplyste de portugisiske myndigheder, at de ikke fandt det nødvendigt at kræve yderligere særskilt dokumentation, eftersom den portugisiske flåde ikke foretog separate landinger. De bekræftede, at der heller ikke i 2004 blev foretaget separate landinger eller omladninger af hajfinner eller –kroppe.

Myndighederne i Det Forenede Kongerige tillod ikke separate landinger af finner og de øvrige hajdele (eftersom de særlige tilladelser til at fjerne finnerne om bord, der blev udstedt i 2004, indeholdt krav om, at finner og kroppe skulle landes samtidig).

---

[4] Arbejdsgruppe om fiskeri efter arter af Elasmobranchii 2003 – en arbejdsgruppe under Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES).

De tyske myndigheder gav ikke klare oplysninger om, hvorvidt der ville blive foretaget separate landinger af finner og kroppe. Eftersom praktisk taget alle hajer, der fanges af fartøjer under tysk flag, blev landet i andre medlemsstater, understregede de tyske myndigheder i deres rapporter, at de var nødt til at forlade sig på de andre medlemsstaters kontrol.

Hvad angår eventuelle landinger af hajer uden for EU fra fartøjer med en særlig tilladelse, rapporterede de portugisiske myndigheder, at en lille del af hajfangsten blev landet i Cape Town, men gav ikke yderligere oplysninger herom (heller ikke om, hvorvidt ordningen med forudgående meddelelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1185/2003, fungerede eller blev overholdt i disse tilfælde). Ifølge de supplerende oplysninger, som de tyske myndigheder har fremsendt, ville tyske fartøjer med en særlig tilladelse til at fjerne hajfinner om bord, ikke lande hajer i havne uden for EU. Den 30. september 2005 manglede Spanien og Det Forenede Kongerige stadig at indsende yderligere oplysninger om dette spørgsmål.

5. KONTROL OG OVERVÅGNING AF, HVORDAN FARTØJER MED EN SÆRLIG TILLADELSE OVERHOLDER FORORDNINGEN

I deres første årsrapport gav de fleste af medlemsstaterne kun få eller slet ingen oplysninger om overvågningen af, hvorvidt fartøjerne overholdt forordningens bestemmelser, eller om resultaterne af de foretagne kontroller, hvilket betød, at Kommissionen måtte bede om yderligere oplysninger.

Kontrollen er efter alt at dømme blevet gennemført som et led i den normale inspektion og efter de kontrolprocedurer og –metoder, der sædvanligvis anvendes i fiskerisektoren (dvs. kontrol af landinger, om bord eller på grundlag af den krævede dokumentation, afhængigt af, hvad der er praktisk muligt).

Ifølge de tyske myndigheder blev der kun foretaget kontrol af et enkelt fartøj til havs, fordi fartøjer med en særlig tilladelse til at fjerne finnerne om bord normalt fisker uden for farvande under tysk jurisdiktion (hovedsagelig irske farvande, hvor de tyske inspektører ikke har adgang) og lander deres fangster direkte i Spanien. De tyske myndigheder kunne derfor kun foretage kontrol på grundlag af dokumentationen. De understregede desuden, at kontrollen i sådanne tilfælde (under selve fiskeriet eller i forbindelse med landing) måtte foretages af myndighederne i de andre medlemsstater.

Hvad angår kontrolresultaterne, indberettede de medlemsstater, der ikke havde udstedt særlige tilladelser, ingen overtrædelser af forordning (EF) nr. 1185/2003 i perioden 2003-2004. Der blev navnlig ikke konstateret nogen åbenlyse tilfælde af "finning" (f.eks. ved at der blev fundet kasser med hajfinner uden de tilsvarende kroppe). Hvad angår fartøjer med en særlig tilladelse, blev der indberettet nogle få tilfælde af overtrædelser i 2004. Disse overtrædelser vedrørte manglende overholdelse af registreringskravene eller den maksimale sats for forholdet mellem vægten af finner og kroppe, der befinder sig om bord.

I denne forbindelse har de tyske myndigheder oplyst, at de har indledt en administrativ overtrædelsesprocedure på grund af manglende registrering af vægten af de fjernede hajfinner. De portugisiske myndigheder nævnte, at de havde konstateret visse problemer

med den differentierede registreringsprocedure for hajfinner, navnlig hos ejere af fryseskibe, og at disse havde fået en advarsel, hvori myndighederne bad dem rette op på situationen. Der blev ikke konstateret ulovligheder i dokumentationen hos fartøjer, der blev kontrolleret ved landing af fangsten. De spanske myndigheder rapporterede, at der i 2004 blev foretaget 119 inspektioner af langlinefartøjer og fryseskibe med hajfangster om bord, og at tre ud af de 33 overtrædelser, der blev konstateret, vedrørte manglende overholdelse af maksimumssatsen på 5 % af den levende vægt, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1185/2003.

6. DEN INTERNATIONALE UDVIKLING FOR SÅ VIDT ANGÅR FORBUD MOD FINNING

Forbuddet mod at fjerne finner, som blev indført med forordning (EF) nr. 1185/2003, gælder for alle typer fiskeri i EU-farvande og for alle EU-fartøjer, de fisker i andre farvande. Eftersom det er EU's politik at yde samme beskyttelse af fiskebestandene i alle de farvande, hvor EU's fartøjer fisker, har EU ligeledes spillet en proaktiv rolle for at lette og fremme vedtagelsen af foranstaltninger til forbud mod fjernelse af finner i international fora, dvs. de regionale fiskeriorganisationer (RFO'er).

Som følge heraf er der inden for de seneste to år opnået enighed i flere RFO'er om et forbud mod at fjerne finner på grundlag af et forslag fra EU (med støtte fra andre parter). Den 30. september 2005 var der således tale om følgende RFO'er:

Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT)[5]

Den Interamerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk (IATTC)[6]

Kommissionen for Tunfisk i Det Indiske Ocean (IOTC)[7] og

Organisationen for Fiskeriet i Det Nordvestlige Atlanterhav (NAFO)[8].

7. KONKLUSIONER

Selvom de oplysninger, som medlemsstaterne indsendte til Kommissionen om forordningens gennemførelse, ikke altid var fyldestgørende, viser de dog, at forordningen tilsyneladende opfylder det overordnede mål.

Finning, dvs. fjernelse af finnerne og bortkastning af resten af hajen, er tilsyneladende ikke en praksis, der blev anvendt i stor målestok i EU's fiskeri før forordningens ikrafttræden (nogle medlemsstater allerede havde forbudt denne praksis), og

---

5 Rekommandation 04/10 om bevarelse af hajer, der fanges i fiskerier, der forvaltes af ICCAT (findes på http://www.iccat.es).

6 Resolution C-50-03 om bevarelse af hajer, der fanges i fiskerier i det østlige Stillehavet (findes på http://www.iattc.org).

7 Resolution 05-05 om bevarelse af hajer, der fanges i fiskerier, der forvaltes af IOTC (findes på http://www.iotc.org).

8 NAFO's bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger, vedtaget på NAFO's 25. årsmøde (den 19.-23. september 2005 - se http://www.nafo.int.

forordningen tog derfor hovedsagelig sigte på at hindre en eventuel udvikling af en sådan praksis.

Som formodet har forordningen kun haft meget begrænsede praktiske konsekvenser for EU's fiskerflåde, og disse er hovedsagelig af administrativ natur (myndighedernes udstedelse af særlige tilladelser og den supplerende dokumentation, der kræves af visse fiskere for at bedre sporbarheden). Derudover berører disse konsekvenser fortrinsvis visse medlemsstaters langlinefartøjsflåde og har begrænset indvirkning på selve fiskeriet.

Selvom et par af medlemsstaterne fandt, at den nuværende maksimumssats på 5 %, der gælder for forholdet mellem vægten af finnerne og hajfangstens samlede levende vægt, ikke afspejler virkeligheden i visse specifikke tilfælde, hvor der foreligger videnskabelige oplysninger, viser rapporterne, at sektoren på ingen måde har haft særlige vanskeligheder med at overholde lovgivningen, hvilket også bekræftes af kontrolresultaterne. Det ser heller ikke ud til, at forordningen, når den gennemføres og håndhæves korrekt, indeholder smuthuller, der gør det muligt at foretage "lovlig" finning i stort omfang inden for maksimumssatsen på 5 %. Da der er behov for rimelige regler, der kan håndhæves, er det efter alt at dømme ikke nødvendigt at ændre den gældende forordning på nuværende tidspunkt. Det ville ganske vist være ønskeligt, om nogle af medlemsstaterne kunne forbedre gennemførelsen af visse aspekter af forordningen, navnlig hvad angår kriterierne for tildeling af særlige tilladelser og rapporteringen.

Kommissionen vil fortsat overvåge gennemførelsen af denne forordning på grundlag af medlemsstaternes årsrapporter og andre relevante oplysninger.

Bilag
Modtagelse af de nationale rapporter

2003-rapporterne

Da fristen udløb den 1. maj 2004, havde Kommissionen ikke modtaget rapporter fra nogen af medlemsstaterne for gennemførelsesperioden i 2003. Den første rykkerskrivelse blev sendt den 19. maj 2004 til alle de 13 berørte medlemsstater (dvs. EU-15 bortset fra AT og LU). Den anden rykkerskrivelse blev sendt den 6. oktober 2004 til 5 medlemsstater (FR, ES, NL, SW og FI). Kommissionen modtog den sidste rapport for 2003 den 15. marts 2005 (fra SE, der benyttede sig af lejligheden til at sende oplysninger om både 2003 og 2004). Selvom nogle af de nationale rapporter ikke var særlig veludbyggede, kunne de betragtes som fyldestgørende (navnlig i de tilfælde, hvor der ikke var udstedt særlige tilladelser), mens andre ikke kunne anses for at give det nødvendige minimum af oplysninger om de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1185/2003.

2004-rapporterne

Den 1. maj 2005 havde Kommissionen endnu ikke modtaget de nationale rapporter for 2004, bortset fra rapporten fra SE. Den 19. maj 2005 blev der sendt rykkerskrivelser til 19 medlemsstater[9] for at minde dem om deres forpligtelse til at indberette fyldestgørende oplysninger og/eller for at bede om de oplysninger vedrørende 2003, der endnu ikke var indsendt. Det andet rykkerbrev blev sendt i begyndelsen af august 2005 til 6 medlemsstater (FI, IE, IT, MT, NL og SI), som på det tidspunkt endnu ikke havde fremsendt oplysninger til Kommissionen om 2004. Det var desuden nødvendigt med yderligere brevveksling med 12 medlemsstater for at bede om supplerende oplysninger vedrørende indberetningerne for 2004.

Situationen pr. 30. september 2005

Irland, Italien, Malta, Nederlandene og Slovenien havde ikke indsendt deres rapporter for 2004.

Kommissionen ventede på svar på anmodninger om supplerende oplysninger fra Cypern, Estland, Grækenland, Spanien, Letland, Portugal og Det Forenede Kongerige.

Nedenstående tabel viser i detaljer situationen for hver medlemsstat.

[9] EU-25 bortset fra de medlemsstater, der ikke er kyststater (dvs. AT, LU, SK, CZ og HU) samt SE og ES, der i mellemtiden havde fremsendt deres rapporter.

Medlemsstat	Dato for modtagelse af 2003-rapporten	Dato for modtagelse af 2004-rapporten	Kommentarer (pr. 30.9.2005)
BE	7.6.2004	9.6.2005 (29.8.2005: supplerende oplysninger)	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
CY	/	28.6.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005
DK	3.9.2004	4.7.2005	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
DE	22.7.2004	13.6.2005 (29.9.2005: supplerende oplysninger)	De vigtigste oplysninger tilsendt - behov for præcisering af enkelte punkter
EE	/	8.6.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005
EL	14.6.2004	22.7.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005
ES	16.11.2004	18.5.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005
FI	4.11.20047	20.9.2005	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
FR	2.2.2005	1.7.2005	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
IE	6.8.2004		Anden rykkerskrivelse sendt den 4.8.2005
IT	28.7.2004		Anden rykkerskrivelse sendt den 4.8.2005
LT	/	16.6.2005 (2.9.2005: supplerende oplysninger)	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
LV	/	6.6.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005
MT	/		Anden rykkerskrivelse sendt den 4.8.2005
NL	22.10.2004		Anden rykkerskrivelse sendt den 4.8.2005
PL	/	6.6.2005 (29.8.2005: supplerende oplysninger)	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
PT	19.7.2004	18.7.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005
SE	15.3.2005	15.3.2005 (21.7.2005: supplerende oplysninger)	Oplysninger tilsendt, væsentlige punkter behandlet
SI	/		Anden rykkerskrivelse sendt den 4.8.2005
UK	30.7.2004	26.5.2005	Anmodning om supplerende oplysninger sendt den 16.8.2005

* Disse datoer kan afvige en smule fra datoerne for modtagelsen af rapporterne afhængigt af, hvilken metode der er anvendt til fremsendelse af rapporterne og modtagelse i Kommissionens tjenestegrene.

NB: Følgende medlemsstater er ikke berørt af forordning (EF) nr. 1185/2003: AT, CZ, HU, LU og SK.